

Kentekenregistratie en privacybescherming *

mr Jan de Zeeuw **

Het kentekenregister maakt het mogelijk de identiteit van een motorvoertuig en van de kentekenhouder te achterhalen. Deze mogelijkheid heeft er toe geleid dat de privacybescherming van kentekenhouders al geruime tijd een "hot item" is. Zo zouden volgens berichten in de pers vrouwen zijn lastiggevallen door mannelijke medeweggebruikers die de autorijdende dames hadden opgespoord via het kenteken. De Nationale Ombudsman sprak zich kritisch uit over het gebruik van de kentekengegevens voor mailings door de autobranche. De Registratiekamer zag zich een aantal malen geconfronteerd met vragen over o.a. de registratie van kentekens door de politie op ontmoetingsplaatsen, en de registratie van kentekens van automobilisten die contact zoeken met straatprostituées in de binnenstad van Groningen. Vanaf 1 januari 1995 is de registratie van kentekens op een nieuwe leest geschoeid. De nieuwe regeling, die is gebaseerd op de Wegenverkeerswet, brengt onder andere met zich mee dat de Wet persoonsregistraties (WPR) van toepassing is op de registraties van de Rijksdienst voor het Wegverkeer in Veendam (RDW), de instantie die de gegevens over miljoenen personen beheert. De koppeling van de motorrijtuigenbelasting aan het geregistreerd staan in het kentekenregister per 1 april 1995, zal het belang van een juiste registratie bij de binnenkort verzelfstandigde RDW verder doen toenemen. Dit artikel biedt een overzicht van de voornaamste privacy-implicaties van de nieuwe inrichting van de kentekenregistratie en de in de wetgeving opgenomen waarborgen. Hoewel het systeem in het algemeen qua privacybescherming is verbeterd, is er ten aanzien van enkele onderdelen voldoende aanleiding om alert te blijven.

Een nieuwe Wegenverkeerswet

Op 1 januari 1995 is de nieuwe Wegenverkeerswet (WVW 1994) in werking getreden¹⁾. Als onderdeel van de algehele herziening van de Wegenverkeerswetgeving is een regeling gemaakt over de registratie van opgegeven kentekens. Belangrijke gevolgen van de nieuwe wet voor het kentekenregister zijn:

- de registratie krijgt een nieuwe structuur (een nieuw systeem) en een herziene inhoud;
- de belastingplicht, de verzekeringsplicht en de keuringsverplichting (APK) worden gekoppeld aan het geregistreerd staan in het kentekenregister;
- opsporings- en vervolgingsautoriteiten krijgen meer mogelijkheden het kentekenregister te bevragen;

**** Juridisch beleidsmedewerker bij de Registratiekamer. De Registratiekamer is het onafhankelijke overheidsorgaan dat op grond van de Wet persoonsregistraties toezicht houdt op het zorgvuldig omgaan met persoonsgegevens.**

- controles op de verplichtingen zullen voor een belangrijk deel gaan plaatsvinden door middel van registervergelijking;
- in het systeem worden mogelijkheden aangebracht om het voertuig, de documenten en de persoon vóór de afgifte van een kentekenbewijs te controleren;
- de bestaande voorschriften inzake de persoonlijke levenssfeer zijn verbeterd en de registraties komen onder het bereik van de Wet persoonsregistraties (WPR)²⁾.

Het kentekenregister en de Wet persoonsregistraties

Vanaf 1 januari 1995 is de WPR van toepassing op het kentekenregister. Het kentekenregister was voordien, samen met het Centraal Register Rijbewijzen (CRR), vanaf de inwerkingtreding van de Wet persoonsregistraties in 1989 buiten het bereik van die Wet gesteld³⁾. De algemene regeling van de WPR geldt nu dus ook voor het kentekenregister, maar de bijzondere wet geregelde kentekenregistratie heeft (nog steeds) een bijzonder karakter. Bij het ontwerpen van de nieuwe

regeling moest de wetgever daarom met name letten op de verhouding tussen deze twee wetten.

Het resultaat is dat de Wegenverkeerswet en de Wet persoonsregistraties *in onderling verband* van toepassing zijn⁴⁾. Dat houdt in dat of alleen de WPR van toepassing is, of alleen de WVW, of dat de WVW zorgt voor een nadere invulling of aanvulling van de WPR. Zo vindt de Wet persoonsregistraties toepassing op de regeling rond de registratie van gegevens, rechten van de geregistreerde, Registratiekamer en dergelijke. Een nadere invulling van de WPR wordt gegeven met de regels over de inhoud van het register (art. 42 lid 2 WVW in relatie tot art. 18, eerste en tweede lid, WPR)⁵⁾. Verstrekken van gegevens uit het register kan plaatsvinden zowel op grond van de Wet persoonsregistraties, als op grond van de Wegenverkeerswet. In die zin werkt de WVW aanvullend⁶⁾. De regeling omtrent de verstrekking van gegevens aan belanghebbenden daarentegen, moet gezien worden als een *zelfstandig informatieregime* dat voor de WPR in de plaats treedt. Inzoverre kan de verstrekking van gegevens uit het register aan belanghebbenden dus niet meer op grond van de WPR plaatsvinden⁷⁾.

De samenstelling van de nieuwe regelgeving

Degene die zijn weg zoekt in de regeling rond het kentekenregister treft een niet

* Dit artikel is een samenvatting van het werkdokument met dezelfde titel. Het werkdokument is te verkrijgen bij de Registratiekamer, tel. 070-3190190. Het is eerder verschenen in *Privacy en Registratie*, 1995, nr 2.

1. Stb. 1994, 475; Besluit van 15 december 1994, Stb. 1994, 919.

2. Stb. 1988, 665.

3. Art. 54 lid 4 WPR jo art. 1, aanhef en onder e, van het Besluit van 16 juni 1989, Stb. 1989, 238 (het zgn. Bezemwagenbesluit).

4. TK, 1990-1991, 22 030, nr 3, p. 96.

5. TK, 1990-1991, 22 030, nr 3, p. 96 en 97.

6. Ten aanzien van de verstrekking van gegevens aan autoriteiten: "Een en ander vormt een aanvulling op het bepaalde in art. 18, derde lid, van de Wet persoonsregistraties, met dien verstande dat er in dit geval sprake is van een verplichting tot gegevensverstrekking" (TK, 1990-1991, 22 030, nr 3, p. 97). Bovendien is gegevensverstrekking aan autoriteiten in overeenstemming met art. 11, eerste lid, WPR (Registratiekamer, 92.A.014, p. 2).

erg doorzichtig stelsel aan. Dat komt niet in de laatste plaats doordat deze regeling verschillende geledingen kent. De Wet, de Wegenverkeerswet 1994, bevat *basisvoorschriften* ten aanzien van de kentekenregistratie. Het Kentekenreglement⁶⁾ bevat de *hoofdlijnen* van de registratie van kentekens. Zo zijn de voorwaarden voor de verstrekkingen aan belanghebbenden opgenomen in hoofdstuk 3, art. 11 t/m 14. Het Privacyreglement kentekenregister 1994⁹⁾ geeft een *nadere uitwerking* van hetgeen bij Wet of Algemene Maatregel van Bestuur geregeld is. Het Privacyreglement bevat al met al de meest uitgewerkte regeling van het kentekenregister. Zo is gedetailleerd uitgewerkt aan welke personen of instanties structureel gegevens uit het register worden verstrekt. Het Privacyreglement op zich geeft echter geen totaalbeeld van de werking van kentekenregistratie. Bijvoorbeeld voor de regeling inzake verstrekkingen aan autoriteiten en belanghebbenden als bedoeld in art. 9, onderdeel a van het Kentekenreglement (de particulieren), moet worden teruggevallen op het Kentekenreglement en de WVV. Dat geldt ook voor de soorten van gegevens die aan de desbetreffende personen of instanties worden verstrekt¹⁰⁾. Bepaalde onderwerpen zijn bovendien in afzonderlijke besluiten uitgewerkt, zoals het verstrekken van gegevens omtrent gestolen of verduisterde motorrijtuigen aan beroepsbeoefenaren¹¹⁾, en de doeleinden waarvoor de vertegenwoordigers van de automobielbranche de gegevens uit het kentekenregister mogen gebruiken¹²⁾.

Doel en inhoud van het register

De doelomschrijving van het kentekenregister staat in art. 3 van het Privacyreglement.

Het doel van het kentekenregister is het systematisch vastleggen, opslaan en ter beschikking stellen van gegevens ten behoeve van:

- a. een goede uitvoering van de Wet en de handhaving van de bij of krachtens de Wet vastgestelde voorschriften, of
- b. een goede uitvoering van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994, de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992, de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen, dan wel andere wettelijke regelingen ten aanzien van motorrijtuigen, en de handhaving van de bij of krachtens die wettelijke regelingen vastgestelde voorschriften (art. 3 Privacyreglement kentekenregister 1994).

In het register kunnen maar liefst zeventien categorieën gegevens worden opgenomen. Daaronder zijn:

- gegevens van administratieve aard in verband met de tenaamstelling van kentekens. Hierbij moet bij voorbeeld worden gedacht aan bank- en gironummers, alsmede aan de vermelding dat het om een leasevoertuig gaat (art. 5 lid 1 sub p Privacyreglement)¹³⁾;
- gegevens omtrent de vermissing van voertuigen en de aangifte van diefstal of verduistering van voertuigen (art. 5 lid 1 sub q Privacyreglement). Aan de hand

van dit gegeven kan de afgifte van een kentekenbewijs worden geweigerd¹⁴⁾;

- het sociaal-fiscaal nummer, het GBA-nummer en het zgn. persoonsidentificatienummer. Aan de hand van de eerste twee nummers vindt met name de uitwisseling van gegevens tussen het kentekenregister en het register voor de motorrijtuigenbelasting plaats. Bij het persoonsidentificatienummer gaat het om een – uitsluitend intern te gebruiken – “persoonssleutel” die wordt afgeleid van de naam, de voorletters, de geboortedatum en een volgnummer van de betrokken persoon (art. 5 lid 1 sub r Privacyreglement);
- gegevens omtrent de bij de aanvraag van een kentekenbewijs overgelegde legitimatiebewijzen (art. 5 lid 1 sub f Privacyreglement). In het Reglement wordt niet aangegeven of het hier ook om meer kan gaan dan alleen de aard en het nummer van het identiteitsbewijs, en of er bij voorbeeld een kopie van wordt gemaakt. In het laatste geval is het de vraag of alle gegevens nog wel relevant zijn voor het doel van het kentekenregister.

Het register bevat ook zogenaamde historische gegevens. Dat zijn de gegevens die nog gedurende een bepaalde termijn worden bewaard. De meeste gegevens worden maximaal negen jaar in het kentekenregister bewaard na het verval van de tenaamstelling, de intrekking van de erkenning bedrijfsvoorraad, of het einde van de registratie van het motorrijtuig¹⁵⁾. Een en ander betekent dat gegevens van vorige eigenaars of houders van het motorrijtuig direct opvraagbaar in het register blijven opgeslagen.

Verstrekking aan autoriteiten en belanghebbenden

Van oudsher is het kentekenregister niet alleen een inlichtingenbron voor autoriteiten maar ook voor particulieren met een gerechtvaardigd belang. Een belangrijk probleem is echter hoe het oneigenlijk gebruik en ongewenst commercieel gebruik van de gegevens moet worden voorkomen. De oude regeling bood daartegen onvoldoende waarborgen¹⁶⁾. Met de nieuwe Wegenverkeerswet is daar verandering in gekomen. De regeling met betrekking tot verstrekkingen aan derden is gedetailleerd uitgewerkt. Op wetsniveau is de gegevensverstrekking aan autoriteiten (art. 43) en aan belanghebbenden (art. 44) onderscheiden.

Autoriteiten zijn de overheidsinstanties die betrokken zijn bij de uitvoering van de in art. 42 WVV bedoelde wettelijke voorschriften of die belast zijn met de handhaving daarvan. Dat zijn politie en justitie, en ook het Centraal Bureau Motorrijtuigenbelasting (CBM) valt in deze categorie.

De voorwaarden voor verstrekking aan autoriteiten zijn: het initiatief tot gegevensverstrekking moet uitgaan van de desbetreffende autoriteit (“desgevraagd”) en de autoriteit moet de gegevens voor de uitoefening van zijn taak “behoeven” (art. 43 lid 2 WVV).

De belanghebbenden zijn in vier categorieën ingedeeld, te weten particulieren, beroepsbeoefenaren, personen of instanties met een publiekrechtelijke taak, en organisaties die de belangen behartigen van de automobielbranche¹⁷⁾. Aan die indeling zijn formele en materiële criteria verbonden.

Voor de verstrekking van kentekengegevens aan particulieren is de *toestemming* vereist van degene op wie de gegevens betrekking hebben. Aan de geregistreerde wordt bij een aanvraag van zijn gegevens schriftelijk toestemming gevraagd. De geregistreerde kan ook een blokkade laten aanbrengen, d.w.z. dat hij in het register een algehele weigering voor het verlenen van toestemming voor de verstrekking aan particulieren kan laten vastleggen (art. 16 sub a Kentekenreglement). Het toestemmingsvereiste geldt niet wanneer de gegevens worden opgevraagd in verband met de schade-afwikkeling na een verkeersongeval. Mede hiervoor was het kentekenregister nl. oorspronkelijk bedoeld. De aanvraag moet dan betrekking hebben op het voertuig dat betrokken is geweest bij het verkeersongeval waarbij de aanvrager van de gegevens schade is toegebracht (art. 11 lid 4 Kentekenreglement).

De beroepsbeoefenaren en de belangenbehartigers uit de automobielbranche moeten door de minister zijn aangewezen om voor verstrekking in aanmerking te komen. Op dit moment is de Stichting RAI Data Centrum (RDC) de enige aangewezen vertegenwoordiger van de automobielbranche. Daarnaast gelden als “erkennde” beroepsbeoefenaren o.a. verzekeringsmaatschappijen, advocaten, curatoren en deurwaarders. Voorts kunnen gegevens worden verstrekt aan belanghebbende overheidsorganen, die geen autoriteiten zijn, zoals het Centraal Bureau voor Statistiek en Rijkswaterstaat. In deze categorie vallen echter ook de opsporingsambtenaren van de ECD, de AID en de zgn. sociaal rechercheurs. Als voorwaarde geldt hier dat door de verstrekking de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen niet onevenredig mag worden geschaad.

Welke gegevens mogen worden verstrekt?

Een manco van het Privacyreglement is dat daarin niet volledig is uitgewerkt welke soorten gegevens aan welke autoriteiten en belanghebbenden worden ver-

strekt ¹⁶). De Wet bevat daarover slechts abstracte normen. Zo is voor autoriteiten de verstrekking begrensd tot de gegevens "die zij voor de uitoefening van hun taak behoeven". Wat betreft de verstrekking aan belanghebbenden voorziet de Wet slechts in een regeling inzake de "zoeksleutel". Aan belanghebbenden kunnen namelijk in principe alleen gegevens worden verstrekt *omtrent door hen opgegeven kentekens* en niet omtrent natuurlijke personen en rechtspersonen (art. 44 lid 2 WVV). Tot deze maatregel om alleen het kenteken als zoeksleutel te gebruiken, is besloten in verband met de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Echter ook deze hoofdregel kent zijn uitzondering ¹⁹).

Andere bijzonderheden: aan vertegenwoordigers van de automobielbranche mogen geen historische gegevens worden verstrekt ²⁰). Gegevens over gestolen of verduisterde voertuigen kunnen onder bepaalde voorwaarden worden verstrekt aan beroepsbeoefenaren en vertegenwoordigers uit de automobielbranche.

Waarvoor mogen de uit het kentekenregister verstrekte gegevens worden gebruikt?

Een belangrijke vraag is of de gegevens, eenmaal verstrekt door de RDW, vrijelijk kunnen worden gebruikt door de derde aan wie verstrekt is. Daarbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan doorverzekering ²¹). Het antwoord op die vraag is dat autoriteiten en belanghebbenden de aan hen verstrekte gegevens slechts kunnen doorgeven voorzover dit gebeurt in het kader van het doel waarvoor de gegevens aan hen zijn verstrekt ²²). De regeling is opmerkelijk omdat de WPR een beperking van het gebruik van gegevens, die verband houdt met de voorafgaande verstrekking, niet kent. De Wegenverkeerswet gaat op dat punt dus qua bescherming verder dan de WPR.

De politie is in dat verband steeds gebonden aan haar politietak van art. 2 Politiewet 1993. Ook mag het aanleggen van registraties door de politie niet in strijd zijn met de geldende voorschriften inzake privacybescherming. Het registreren van kentekens van automobilisten die contact zoeken met straatprostituees in de binnenstad van Groningen, om hen vervolgens te wijzen op de overlast die zij veroorzaken, is in strijd met art. 8 van het EVRM. Een dergelijke maatregel, overwogen door de gemeente Groningen, maakt meer dan noodzakelijk inbreuk op de privacy van de betrokkenen ²³).

Commercieel gebruik van kentekengegevens

Enige tijd geleden zijn er zeer kritische berichten over verzelfstandiging van overheidsdiensten verschenen. Naar aanleiding van die berichten verklaarden ver-

schillende kamerleden verontrust te zijn over de verzelfstandiging van de RDW ²⁴). Wat betreft het commercieel gebruik van gegevens uit het kentekenregister door de

RDW zelf is echter onomwonden gesteld dat zodanig gebruik nu, en in de toekomst, als de RDW is verzelfstandigd, is uitgesloten ²⁵).

8. Stb. 1994, 760.

9. Stcrt. 1994, 252, 30 december 1994. Ingevolge art. 19 WPR dient voor een persoonsregistratie op het gebied van de overheid een privacyreglement te worden vastgesteld. Vaststelling gebeurt ingevolge art. 45 WVV 1994 door de minister van V & W.

10. Artikelen waar bijvoorbeeld naar teruggegrepen moet worden: art. 11 Kentekenreglement (verstrekking aan particulieren), art. 43 lid 1 WVV (verstrekking aan autoriteiten), art. 44 lid 2 en 3 WVV en art. 14 lid 2 Kentekenreglement (soorten gegevens die aan vertegenwoordigers van de automobielbranche mogen worden verstrekt).

11. Zie het Besluit aanwijzing belanghebbenden verstrekking gegevens diefstal auto's van 22 december 1994, nr RV 188325 (Stcrt. 1994, 252). De hierin geregelde aanwijzing van categorieën beroepsbeoefenaren moet nl. door de minister van Verkeer en Waterstaat, en de minister van Justitie gezamenlijk worden gedaan. Nieuwe normen ten aanzien van het verstrekken van deze gegevens aan particuliere organisaties in het kader van de criminaliteitsbestrijding zullen binnenkort in de bestaande regelgeving worden verwerkt.

12. Zie het Besluit vaststelling doeleinden gebruik gegevens kentekenregister door automobielbranche van 22 december 1994, nr RV 188324 (Stcrt. 1994, 252).

13. In geval van lease-auto's lijkt er een soort schaduwregistratie te bestaan in verband met de aan de registratie verbonden verplichtingen. Zie TK, 1991-1992, 22 030, nr 11, p. 30.

14. Weigering afgifte kentekenbewijs ingevolge art. 49 lid 2 sub b WVV.

15. Art. 9 lid 2 Kentekenreglement jo art. 6 lid 1, 2 en 3

Privacyreglement kentekenregister 1994.

16. Zo blijkt uit het rapport van de Nationale Ombudsman nr 88.03623, NO 90/R145. In de oude regeling konden aan belanghebbenden tegen vergoeding van de kosten inlichtingen uit het register worden verschaft. De minister van V & W kon beperkingen stellen aan de verstrekkingen. Art. 19 lid 2 t/m 5 Reglement kentekenregistratie (oud), 17. Art. 9 Kentekenreglement.

18. Het Reglement moet ingevolge art. 20 lid 2 sub f WPR een duidelijke regeling bevatten van de soorten van gegevens die worden verstrekt aan de in het Reglement aangegeven personen of instanties.

19. Aan belangenbehartigers van de automobielbranche en personen of instanties met een publiekrechtelijke taak kunnen naast gegevens over kentekens ook gegevens omtrent natuurlijke personen of rechtspersonen worden verstrekt (art. 44 lid 3 WVV, art. 10 lid 3 en art. 11 lid 3 Privacyreglement).

20. Art. 14 lid 2 Kentekenreglement.

21. In de memorie van toelichting werd er vanuit gegaan dat als een belanghebbende een redelijk en aantoonbaar belang heeft, hij een aanvraag om informatie over een met name genoemde persoon via de betrokken opsporingsautoriteiten kan doen. Zie TK, 1990-1991, 22 030, nr 3, p. 98-99.

22. Art. 44 lid 5 WVV, art. 15 Kentekenreglement; EK, 1993-1994, 22 030, nr 110a, p. 8.

23. Registratiekamer 92/008.F (Prostituantenregistratie Groningen).

24. EK, 1994-1995, 22 961, nr 93b, p. 1 en 2, vastgesteld op 20 december 1994.

25. TK, 1992-1993, 22 961, nr 3, p. 2 en TK, 1993-1994, 22 961, nr 12, p. 3.

Dat geldt echter niet voor organisaties die de belangen van de automobielbranche behartigen (lees: het RDC). Zij mogen de gegevens nl. ook gebruiken voor bepaalde door de minister van V & W aangewezen doeleinden. Dit ruimere gebruik betreft het gebruik van de gegevens voor (commerciële) branche-eigen activiteiten, zoals het verrichten van marktonderzoek, het onderhoud van klantenbestanden en het uitvoeren van reclame-activiteiten (direct-marketing)²⁶).

Bij het commerciële gebruik geldt wel de voorwaarde dat "passende maatregelen" worden genomen ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Hiertoe verstrekken de organisaties slechts gegevens aan derden onder voorwaarden die deze bescherming waarborgen²⁷).

Geregistreerden kunnen het gebruik van gegevens voor commerciële doeleinden voorkomen door in het kentekenregister een blokkade op dit gebruik te laten plaatsen²⁸). Voorzover particulieren commercieel gebruik willen maken van kentekengegevens, zullen zij eerst de gegevens verstrekt moeten krijgen met toestemming van de geregistreerden. In dat verband kan, zoals we al zagen, een blokkade tegen de verstrekking worden aangebracht.

Het is voor de geregistreerden van groot belang dat zij op de hoogte kunnen zijn van het bestaan van de blokkeringsregeling. Daaraan wordt dan ook bekendheid gegeven in het kader van de jaarlijkse deel III-ronde (die overigens per 1 januari 1997 wordt afgeschaft), in de APK-folder en op het formulier dat wordt gehanteerd voor het verkrijgen van toestemming bij de verstrekking van gegevens aan particulieren.

Door deze beperkingsregeling is volgens de regering de persoonlijke levenssfeer van geregistreerden optimaal beschermd, zonder dat hierbij te kort wordt gedaan aan het doel van het kentekenregister. Onterecht commercieel gebruik "wordt voldoende uitgesloten, omdat zowel het verstrekken van de gegevens als het gebruik van de gegevens aan stringente voorschriften wordt gebonden" (TK, 1990-1991, 22 030, nr 11, p. 65). Dit optimistische standpunt zal aan de toets van de praktijk moeten worden onderworpen. De Registratiekamer zal als toezichthouder in dat verband de vinger aan de pols houden.

Conclusie

De conclusie luidt dat bij de wijziging van de regels over het kentekenregister uitdrukkelijk aandacht is besteed aan privacybescherming. De regeling is echter ingewikkeld en moeilijk toegankelijk. Het lijkt mede daardoor niet overbodig om in

de praktijk attent te blijven op een aantal punten, zoals:

- *de verstrekkingen uit het kentekenregister*. De verstrekkingen zijn soms niet eenvoudig toe te passen. Dat is ondermeer het geval wanneer bepaald moet worden of een autoriteit c.q. belanghebbende bepaalde gegevens nodig heeft voor zijn taak;
- *het gebruik, de verstrekkingen en de beveiliging van gegevens die afkomstig zijn van het kentekenregister in het algemeen*. De geldende privacy-normen moeten - ook bij autoriteiten - in acht genomen worden als de gegevens eenmaal verstrekt zijn. Dat bewijst ook de uitspraak van de Registratiekamer in de zaak rond de prostitutantenregistratie in Groningen;
- *het commerciële gebruik door de automobielbranche*. De vraag zal zich voor gaan doen wie er precies kan beschikken over de aan de automobielbranche verstrekte gegevens en voor welk doel. Een en ander hangt samen met de uitleg die zal worden gegeven aan "branche-eigen activiteiten van de automobielbranche" en met de "passende maatregelen" die getroffen moeten worden door de verte-

genwoordiger van de automobielbranche bij het commerciële gebruik van gegevens uit het kentekenregister;

- *de bekendheid met de wijze waarop met persoonsgegevens wordt omgegaan*. Privacyreglementen dienen daarvoor zo weinig mogelijk onduidelijkheid te laten bestaan. De in het kentekenregister geregistreerde personen moeten zo veel mogelijk op de hoogte worden gebracht van de optie om bezwaar te maken tegen bepaalde vormen van verstrekking en gebruik.

Juist omdat het bij de registratie van kentekens om zo'n massale opslag van potentieel interessante gegevens gaat is waakzaamheid geboden in verband met de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

26. Zie het Besluit vaststelling doeleinden gebruik gegevens kentekenregister door automobielbranche (Stcrt. 1994, 252). Gegevens omtrent de aangifte van diefstal of verduistering van een voertuig kunnen niet voor deze doeleinden worden gebruikt.

27. Art. 2 van het Besluit van 22 december 1994, nr RV 188324, (Stcrt. 1994, 252).

28. Art. 44 lid 5 WVV, art. 16 Kentekenreglement, art. 15 lid 2 Kentekenreglement en art. 5 lid 1 onderdeel o Privacyreglement kentekenregister 1994, Zie EK, 1993-1994, 22 030, nr 101a, p. 8.